

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201155888/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Og saa puttede hun hver Dag Strykkerne ned i sin Kuffert. Vi Børn kunde ikke lide Mor Jasse, og hun satte ærlig talt heller ikke Pris paa os. Kom vi ind i et Værelse, hvor hun tilfældigvis var, kunde hun sige til os:

— Her har du en Firskilling, min Dreng, kan du saa gaa ind i den anden Stue!

Mor Jasse havde det med, at hendes Sager pludselig kunde blive *uærlige*. Da Manden var syg, skulde han aarelades, og Barber G. blev hentet fra Nakskov. Men siden den Dag var Wiernervognen, som „denne simple Person“ havde kørt i, uærlig og blev aldrig brugt mere.

Efter Mor Jasse fik Sønnen Gaarden, men han maatte gaa fra den, trods Sukkeret og Lysestumperne.

Den eneste, der holdt sig paa sin Gaard, foruden Fader paa Holmegaard, var R. paa Christiansdal. Men han var ogsaa sparsommelig. Han spiste kun lidt, naar han var hjemme. Ude derimod tog han til sig, saa han var ved at revne. Men han sparede da heller ikke paa sin Anerkendelse: han udrød ofte med Munden fuld af Mad:

— Det smaker fortrinligt, Fru Wied!

Hans Kone stod ikke meget tilbage for ham, særlig Moders Rødgrød satte hun megen Pris paa, og hun fik sædvanligvis 3—4 Portioner i sig, snart havde hun faaet for megen Fløde og snart for megen Grød, som saa maatte suppleres. Men hendes egen Rødgrød var ogsaa, sagde Moder, „som et Logulv!“

Men Systemet var godt. R. sad i mange Aar, efter at mine Forældre var flyttede ind til Kjøbenhavn, paa sin Gaard som den eneste gamle, der var bleven tilbage. Og han efterlod sig ved sin Død $\frac{1}{2}$ Million.

Om Søndagen kom Nakskoviterne. Først Familien B. Fruen spillede dejligt Klaver, og min Fader maa have været lidt forelsket enten i hende eller i Musikken. Thi Moder havde i mange Aar forgæves bedt om et Klaver, men da Fru B. engang sagde, at vi maatte da virkelig have et Piano, kom der straks et Hornung & Møller. Manden var Telegrafbestyrer. Jeg erindrer ham som en lang, radmager Person, der aldrig spiste Brød til sin Mad.

— Det kan jeg faa hver Dag! sagde han og lod Brødbakken passere.